Ч. 156. Пятниця 29 (16) липня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневника пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Російско японьска угода. — З Македониї. — Справи угорскі.

В ческім місячнику Naše Doba обговорює професор Масарик політичне положенє, яке витворило ся по замкненю парляментарної сесиї.

Не іде о то — пише проф. Масарик — чи аґрарно-словіньска обструкция може похвалити ся успіхами чи ні. Кождий тверезий політик сам пізнає, чи відроченє парляменту може бути взагалі успіхом, а коли так, хто може его приписувати собі яко свій успіх. Шкода також займати ся в тій хвили справою університетскою, котра чей відограла лиш побічну ролю. Займає нас радше будучність як минувшість, бо нерівно важнійшим єсть питанє, що стане ся в осени, як то, хто тепер побідив. То питанє має, треба надіяти ся, ціла ческа суспільність на язиці. З незвичайною терпеливостию і витревалостию слідила она політику Униї славяньскої. Не минуло також уваги ческого загалу, що ческі посли утратили цілковито всякий вплив. Нам здаєть ся—каже дальше проф. Масарик—що з початком осінної сесиї буде ся знов вести у Відни політику ческу. То, що доси робила славяньска Унія, скажім щиро: не було взагалі ніякою політикою, а вже найменше ческою або славяньскою. Якже бо то назвати, що той ческій політиці і тактиці ческих послів надавав в послідних двох літах провідник словіньских клерикалів. Помимо же цілої симпатиї для ідеї спільної праці, маємо пересьвідченє, що виключний вплив дра Шустершица не вийшов на добре ческій політиці. Мимо чисельного скріпленя голосами полудневих Славян, вплив Чехів обнижив ся до уровени нулі. Наслідком того союза було, що справи ческі і ческі інтереси відсувано все на бік, роблячи їм просто шкоду. Провідництво дра Шустершица довело до ще більшого як дома роздвоєня ческих сторонництв, у Відни же треба їм виступити противно — в як найсильнійшім сполученю. Справа ческа єсть в своїй сути надто зложена, аби могла ще знести тягар полудневo-славяньских жадань, переважно недоспілих і не надаючих ся поки що до полагодженя.

Що до міністерияльних тек, як також в инших справах пр. що до становища супротив Угорщини, як взагалі випаде поступити в осени—кінчить проф. Масарик— мусимо здобути ся на самостійне рішенє, не піддаючи ся чужим впливам, хоч би навіть славяньским. Вже досить поробило ся похибок і коли посли покидали Відень, супроводило їх одно спільне пересьвідченє: так дальше бути не може. А як дальше має бути — то питанє повинні ми як найскорше рішити у себе.

Один з угорских дневників доносить, що в найблизшім часі має бути установлений при угорских гонведах відділ трену. А дальше так пише сей дневник: „Сьвідома ціли управа міністерства гонведів іде вперед не збочуючи з дороги і не дає ся здержати ніякими впливами від реорґанізациї гонведів. Відділ трену при гонведах буде зорґанізований подібно, як трен спільного войска після реорґанізациї, що небавом має наступити. На разі відбуває певне число рітмайстрів при гузарах курс в школі трену, не помилимо ся, скоро тих офіцирів будемо уважати командантами маючого повстати при гонведах відділу трену. В кождім разі сей відділ не повстане від разу, але постепенно, а офіцирский стан буде комплєтувати ся також через перенесенє до гонведів офіцирів трену до спільного войска угорскої народности".

Чого то вже не буває!

З німецкого — Ґ. Штробля.

Перед дверми великого ювілєрского склепу станув елеґантний повіз на ґумових колесах. — Нуко! — відозвав ся шеф, а добре привчена служба склепова кинулась мерщій до діла.

Шеф як той привиклий до побіди ґенерал розглянув ся бистрим оком по своїй державі. Був вдоволений.

Красна молода пані увійшла до склепу і зашелестіла злегонька шовковою сукнею, а від неї повіяло делікатним ледви чутним запахом.

Шеф бистрим оком знатока глянув на еї появу. Нема ні найменшого сумніву, що то якась велика пані, годна добре заплатити. Дама відповіла на его поклін легким кивненєм голови і сказала до приступаючого з милим усьміхом до стола діловодця:

— Потребую ґарнітур модних прикрас.

— Пані добродійка зволять сказати, якого рода мають бути прикраси.

— Цілий ґарнітур з нараменником, брошкою, ланцушок до годинника, дармовіс, коротко сказавши, все.... не пересадне, але правдиве. Може доходити аж до двайцять тисячів корон. — А коли діловодець здивований і змішаний хвилинку, не знав що робити, додала она поясняючи: Завтра їдемо над море, отже хочу взяти з собою новий ґарнітур. Розумієте.... поєдинчий, але правдивий, делікатний... такий, щоби відповідав величавости моря.

— А вжеж, а вжеж, — відозвав ся на то шеф і подивляв свій бистрий погляд. То була дійстно дама з найліпших кругів. То було видко по еї бесіді, а при тім той еї ґуст.

Діловодець і два молоді помічники зносили коробки з прикрасами. А добродійка показала дійстно, що має ґуст. З предложених їй ґарнітурів вишукала що найкрасші, котрих делікатні мотиви на голубім шовковім плюшу коробки виглядали мов би делікатні рисунки якогось великого артиста. Ціна переступала лиш дрібочку двайцять тисячів.

Дама запняла знову сіру рукавичку на делікатній дрібонькій ручці.

— Може пішлете когось зі своїх людий зі мною. Я хотіла би насамперед показати ті прикраси мому мужеви. Він на тім розуміє ся. Можете свому помічникови дати заразом і повітованє.

— Сей час, пані добродійко! — Пане Райхенберґ! — кликнув шеф.

— Прошу, в сій хвиля! — відповів пан Райхенберґ.

І підчас коли книговодець писав рахунок і потверджував, шукав пан Райхенберґ в ґардеробі за своїм капелюхом. Він був так зворушений, що три рази убирав чужий капелюх, біг до дверий і аж тоді побачив свою ошибку, коли заглянув до зеркала.

Коли сидів у возі напроти молодої дами, серце єму так било ся, що підходило аж до великого узлика червоної краватки. Скриночку з окрасами так притискав до себе, що мало аж его мязи не задеревіли. При тім як би его щось корчево нахиляло до віконця в повозі і він заєдно виглядав на улицю. Але все-таки відчував то, що коло него сидить красавиця, а делікатний запах еї краси заслоняв мов би якоюсь полудою его ум.

— Ви вже давно у Векслера і Спілки?

Паном Райхенберґом аж кинуло. — Пять літ, пані добродійко! — При тім відважив ся подивити ся на неї. Она дивила ся усьміхнена на него; єму майже здавало ся, як би в тім усьміху було щось глумливого. Він відвернув ся знову і став виглядати через вікно.

Віз станув. Присінок, марморові сходи і дивани, відтак двері, молода женщина задзвонила. Молодому мужчині здавало ся, мов би крізь сон бачив порцеляновy табличку з іменем Др. Рудольф Ляндштайнер. Гм... Ляндштайнер... чи то не той славний лікар божевільних? Отже то муж... красна жінка, славна жінка!

Красна жінка завела его до комнати і попросила его, щоби собі сів: Будьте ласкаві, дайте мені ті прикраси, я їх покажу мому мужеви а він зараз злагодить ся з вами.

Пан Райхенберґ подав їй прикраси з глубоким поклоном. Ще раз глянув на неї. Відтак богиня, чарівниця, тота величава щезла. Ще лиш з легонька зашуміла за нею шовкова сукня і повіяло ледви чутним запахом еї краси.

Пан Райхенберґ відважив ся тепер розглянути ся по комнаті. Вигідне місце з многими кріслами, альбуми на столах і фотоґра-

Хіньске міністерство заграничних справ т. зв. „вайвупу“ вручило російскому представителеви відповідь, в якій висказує переконане, що російско-японьский договір є зобовязанем до належного шанованя ріжних договорів з Хінами, отже і є новим ствердженем хіньских суверенних прав в Манджурії і засади „отвертих дверий“ тамже. Нота ся уложена з такою надзвичайною дипльоматичною зручностию, що в Росії ломлять собі голову, як властиво треба єї розуміти і з того приводу російска печать подає кілька інтерпретаций. Одні кажуть, що Хіни покидають дорогу опору против російскої діяльности в Манджурії і через те дають ся втягнути до спільної мирної праці тамже, инші уважають хіньску ноту доказом резиґнациї, а инші явним протестом. Мимо всеї бистроумности хіньских паперових нот їх зміст остане без значіня доси, доки Хіни не здобудуть собі політичної і войскової сили.

Діяльність банд в Македонії устала була лише на протяг кількох місяців. Здавало ся, що нове молодотурецке правлінє прихильнійше для домагань Македоболгарів, чим правлінє за Абдул-Гаміда. Відвідини короля Фердинанда в Царгороді і взаїмні відвідини турецкого наслідника престола Осуфа Ізедина в Софії вказували на зближене обох держав до себе. Однак Македоболгари і їх приятелі в королівстві не були вдоволені з сеї турецко-болгарскої приязни і закидали явно королеви Фердинандови, що він зрадив Македонців в користь Туреччини. Від якогось часу охолодли дещо турецко-босаньскі відносини, бо турецке войско стало переводити розоружене також в Македонії. З кождим днем зростає число утікачів, творять з них як передше банди і вже навіть звели з турецким войском в Македонії кілька битв. Воєнний зворот в Македонії може вплинути дуже некористно на турецко-болгарскі відносини.

Новинки.

Львів, дня 28-го липня 1910.

— **Именованя.** П. Міністер просьвіти признав між иншими отсим професорам середних шкіл VIII рангу: Вол. Маслякови в Бучачи, Ів. Німцевови в Дрогобичи, Йос. Кангорови в Ярославі, Йосифови Ербенови і Войт. Гадалї в Ясли, Юл. Левицкому, Ів. Сальомон-Фрідберґови, Мик. Лісївьскому, дрови М. Райтерови (приділеному до служби в кр. Раді шк.) і дрови Бен. Яновскому у Львові, Іванови Лебедзкому в Самборі, Ів. Гавликовскому в Сяноці, Ів. Шуфі в Сокали, Фр. Гартнерови і кс. Вал. Лїгвінови в Ярославі, дрови Ст. Рудницкому у Львові, Ад. Цегакови і Мар. Вестналевичови в Станиславові і Ів. Заморскому в Тернополи.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс стар. комісаря пов. Стан. Потоцкого з Бережан до Станиславова.

— **Дрібні вісти.** У Відни розпочав ся міжнародний конгрес учителів для сліпих при участи делегатів і фаховців зі всіх сторін Австро-Угорщини, Німеччини, Росиї і Греції. — В місцевости Чабай на Угорщині жінка слуги Людв. Манчка повила нараз 4 здорових хлопців. — З Льондону доносять, що історичний замок Menlough в ґрафстві Galvoy згорів. Донька властитель погибла в огни, а двоє зі служби, що вискочили з вікна, тяжко потовкли ся. — П. Міністер просьвіти надав на лїтний пїврік 1910/11 разом з головними ферями стипендиї на наукові подорожі до Греції і Італії проф. дрови Стеф. Браблецови в Кракові і дрови Ів. Окови у Львові.

— **Гонене жидів.** До Єнджеєва в келецкій ґубернії прийшов новий комісар і першим его ділом було поручити начальникови повіта, щоби до 14 днів очистив села з жидівства, поселеного на хлопских ґрунтах. Тим способом 800 жидівских родин прогнано з сїл. Котрі не хотіли добровільно винести ся, тих викинено з хат силоміць.

— **Австрийске вино подорожіє.** Сегорічна збірка винограду в околицях Відня від 20 лїт не була така лиха як сего року.

— **Повінь на Покутю.** Наслїдком безнастанних дощів виляв Черемош і залляв цїлу Вижницю та забрав міст межи Вижницею а Кутами. Поля по обох берегах Черемошу залиті водами. Шкоди мають бути величезні.

— **Огні.** В Камянках вибухнувві второк 26 с. м. огонь на обійстю Олени Собко і знищив нову хату, хлїв і стодолу. Підпалили малі хлопці, бавлячись сїрниками. Бідна женщина, зарібниця, що не була асекурована, лишилась без даху серед праці жнив. — В Жовчеві рогатиньского повіта дня 16 с. м. ударив грім в хату і запалив єї. Від сеї хати заняли ся ще 4 сусідні господарства і згоріли до тла. До спиненя пожежі причинили ся сокільскі сторожі огневі, що збігли ся з цїлої околиці.

— **Вибух ґазу у Львові.** Минувшої ночи приключило ся нещастє зі сьвітляним ґазом у Львові при ул. Жовківскій 29. В тім домі пукла ґазова рура, а ґаз дістав ся до мешканя Файги Мешель, де спала Бася Бородек, 60-лїтна женщина. Коло 11 год. в ночи прийшла до дому Мешльова і ледви отворила двері, як наступив вибух нагромадженого ґазу. На єї крик збігли ся люди, а небавком прийшла і комісия. На ліжку найдено неживу, задушену ґазом Басю Бородек. Що було причиною вибуху ґазу, не знати, бо Мешльова каже, що не сьвітила сьвітла, коли входила до хати. В тій справі заряджено слїдство.

— **Небезпечна стрілянина.** Коло Чорного Дунайця відбувають ся від 2 тиждиїв проби стріляня острими набоями з нових армат. В четвер о 11 год. при стріляню з Хохолова до Чорного Дунайця на віддаль 6 клм. заблуканий шрапнель тріс у воздусї над головами вояків, що обслугували „шайби“, котрі на довгих дротяних линвах тягнули запряжені коні. Острий набій убив на місци коня і смертельно зранив капраля Фівеґера. Кінь дістав 5 пострілів, по котрих кинув ся до утечі, але по кількох кроках бухнув кровю і впав неживий. Капраль Фівеґер має покалїчену шию.

— **Бурса філії Руск. Товариства педаґ. в Рогатині** розписує конкурс на приняте питомців зі шкіл народних і ґімназиї на рік шк. 1910/11. Місячна оплата для селяньских дітий виносить 20 кор., або відповідна заміна на віктуали. Родини інтеліґентнійші умовлять ся за окрему цїну. Батько (опікун) питомця мусить бути членом товариства і одноразово зложить 5 кор. на інвентар. Поданя з долученєм кореспонденцийні карти на відповідь, належить вносити до 15 серпня с. р. на руки о. Теодозия Кудрика, катихита в Рогатині.

— **Виправа бальоном Цепеліна до північного бігуна.** З Християнії доносять: Кораблї, що належать до виправи Цепеліна до Шпіцберґу, стрітили ся з дуже непригожою пого-

---

вюрами на стінах. Очивидно комната для приймання. Коли так водив очима по стінах, здавало ся єму нараз, як коли би саме коло золотих рам якогось образа побачив отвір в стіні, крізь котрий якесь око на него видивило ся. Він глянув ще раз в то місце, але видко, що обманув ся! Бо тепер коло рам від образа виднїла ся лиш гладка стіна.

Зараз по тім увійшов пан дому, ще крепкий, старий панок. Але за старий, за надто старий для красної, молодої жінки. З поза очиць споглядали на молодого мужчину остро бистрі очи. Він подав єму щиро руку і сказав: Дуже мене то тїшить, що ви прецї раз навідали ся до мене. Може собі сядете?

Пану Райхенберґови від такої сердечности аж в голові покрутило ся: Алеж прошу, прошу дуже… дякую.

— Але сядьте собі і майте повне довірє до мене.

Молодий мужчина сїв собі мов би приголомшений на крісло… що то значить ся… длячого довірє?… Він лиш повторив мов би на силу: Та… довірє…

— Отже видите, якось то буде. А тепер скажіть менї, коли то розпочав ся той біль голови і коли ви почули перший раз якесь тиснене в жолудку.

— Тиснене в жолудку?

— Ну так! Все то усунемо. Будьте певні, що позбудете ся всего лиха.

Перед очами молодого купця почала ходити кругом цїла комната. Бідний, старий панок! Але то прецї не яло ся, що не звернули єго уваги на той стан пана дому.

А сивий старий панок все ще дивив ся остро на него і говорив дальше: Я то розумію, що ви неохотно говорите о своїй недузї. Ніхто не говорить радо о тім, що для него неприятне. Але менї можете все спокійно розповісти.

Райхенберґ почув тепер дійстно, що єго щось тисне в жолудку. Коли буду ще довше таке слухати, подумав він собі, то хиба справдї іти менї звідси просто до шпиталю. І він наконець відважив ся спротивити ся всему: Звиніть, прошу дуже, але я не хорий. Я лиш приніс прикраси для панї добродійки.

Старий панок усьміхнув ся: Знаю, знаю, але при сїй нагодї можемо чей поговорити і о вашій недузї.

Райхенберґ поблїд — називаю ся Райхенберґ від фірми Векслєр і Спілка.

— Звістна ювілєрска фірма.

— А вжеж!

Старий панок подивив ся остро на него і кивнув головою, так, так! А відтак зачав щось муркотїти собі під носом.

Райхенберґови здавало ся, що він розуміє, що той муркотить: Зле, дуже зле! Щож? Хто? Він? Длячого зле? Студений піт виступив єму на чоло великими каплями. Де він опинив ся. Дрожачими пальцями став він дотикати ся поруча оксамітового крісла, на котрім сидів; блудними очима водив по альбумах і фотогравюрах аж нараз прийшло єму на гадку, що він читав на порцеляновій табличці на дверох якесь імя… яке то лиш імя?..

Старий панок урвав розмову а відтак нараз лагідним голосом поставив питанє: Чомуж вам по правдї вже не сподобало ся на унїверситеті?

Райхенберґом аж трохи кинуло на крісло: Що…

— Званє правника, то правда, має в собі й дещо красного. Певно, що коли ви в тім не чуєте пїякого внутрішного вдоволеня, то лїпше зробите, коли проміняте єго на якесь инше. На то нїколи не запізно. Виберіть собі може медицину або якийсь фільософічний фах. Але покидати унїверситет зовсїм, того я би вам не радив. Ваша сестра длятого тим журить ся.

Молодий чоловік лиш вибалушив на то очи аж якось несамовито. Як би не знаючи, що говорить вимовив він два, три рази раз пораз: Райхенберґ у фірми Векслєр і Спілка.

При тім відчував він, що очи старого панка впили ся з цїлою силою в черти єго лиця і видів тепер в лици старого як до напруженої єго уваги домішувало ся і легке сожалїнє.

— Так, так… але то не повинно стояти вам на перешкодї ходити на виклади і учити ся дальше.

— На… у…унїверситеті?

— Ну а деж би?

— Тажь я ювілєр!

— Гм!

В сїй хвили нагадала ся Райхенберґови виразно порцеляпова табличка з назвиском і він таки прочитав на нїй: Доктор Ляндштайнер. Славний лїкар божевільних.

(Конець буде).

дою. Дня 14 с. м. підчас великої бурі зломила ся щогла, на котрій була уладжена стация бездротного телеґрафу, щоби кораблї „Фенікс“ і „Майнц“ могли порозумівати ся. Три дни ті кораблї могли порозуміти ся лише з анґлійским кораблем, що кружив довкола острова Ісляндиї. Коли направлено щоглу і осягнено назад змогу телеґрафувати, „Фенікс“ дістав в недїлю вістку, що корабель „Майнц“ замкнений серед леду в заливі Greenhorbour. „Фенікс“ поспішив зараз на поміч, але не міг корабля „Майнц“ увільнити з ледів, лише забрав Генриха і єго дружину на свій поклад. Забрав також 130 шестистінних метрів ґазу для доповненя бальона, котрий пущено на пробу. Опісля „Фенікс“ дістав ся до заливу Ардент. Корабель „Майнц“ все ще замкнений ледами. Всї вісти з півночи наводять на здогад, що сего року на Шпіцберґу погода не буде сприяти, отже ледви чи бальон Цепеліна полетить сего року до північного бігуна.

— **Еміґрация до Сполучених Держав.** В місяци червни с. р. прибуло через Новий Йорк 76.615 еміґрантів, з яких завернено 1.562 осіб. Передовсім в послїднім місяци збільшило ся число еміґрантів жидів з Росиї, яких начислено 17.290. Дальше прибуло Італїянців 16.138, з Австриї 9.712, в Угорщини 9.582, з Грециї 3.756, з Туреччини 5.851, з Німеччини 2.297, з Анґлиї 5.979, з Франциї 520 та з Швайцариї 188. З числа загального 76.615 еміґрантів подали ся 22.072 людий за рільників, взглядно фармерских робітників. Однак, як еміґраційний уряд ствердив, навіть десята часть тих людий не пішла на фарми, лиш всї поліпшили ся по великих фабричних центрах. Прибувші еміґранти принесли зі собою 2,080.125 долярів.

— **Запальні ґази в Семигородї.** Жерела пальних ґазів знано вже в старині. В новійших часах відкрито їх богато в Сполучених Державах півн. Америки, а се в державі Пенсильвания, і ужито їх з великим хісном до опалюваня і осьвітлюваня тим більше, що з огляду на уживане жарових лямп не треба, щоби сам ґаз сьвітив, бо вистане, щоби запалений розжарював Аверовскі сітки. Перше жерело запального ґазу в Семигородї найшов в 1907 р. угорский геольоґ др. Кароль Тап на багнах коло оселї Кіш-Шармаш. Вносячи з того, що під землею мусить бути кипячка, намовив угорске правительство до пробних верчень в тім місци. Дня 26 листопада 1908 р. в глубині 20 метрів зачав з виверченого отвору виходити запальний ґаз, майже чистий метан, бо ледви з пів % примішки иниих ґазів. В глубині 200 метрів доверчено ся до вибухів того ґазу таких сильних, що з отвору вилїтало каміне. Коли недавно виконано отвір до 302 м. глубини, вибухи ґазу були такі сильні, що грозили рознесенем сусїдного зелїзничого шляху. Дальше вже не верчено, а вислана на то місце комісия заявила, що того ґазу є під землею тілько, що оплатить ся заложити в тім місци фабрику електрики, а до витворюваня електрики, то є до паленя під кітлами, може довгі літа служити видобуваючий ся ґаз. Таке саме жерело ґазу є недалеко міста Медиясін в Семигородї і там уживають єго до осьвітлюваня улиць.

Телеґрами.

Відень 28 липня. Шеф штабу генерального Конрад-Гецендорф відбув вчера з фаховими референтами конференцию в справі змін, які зі взгляду на пошесть між кіньми в перемискім корпусї поробити треба в дотеперішнім порядку маневрів. Вислїд тої конференциї буде поданий аж слїдуючого тиждня до публичної відомости.

Будапешт 28 липня. На вчерашнім засїданю угорского сойму принято в третім читаню буджетову провізорию і ухвалено закон о континґентї рекрутів. Відтак раджено над торговельним договором з Румунією.

Льондон 28 липня. Король Юрий бере участь в сегорічних маневрах фльоти. Фльота та складає ся з 300 воєнних кораблїв. Крім японьского офіцира маринарки не допущено до участи в маневрах рішучо нікого з поза анґлїйскої маринарки. Всї подробиці вправ держать ся в найбільшій тайнї.

Білгород 28 липня. Вчера відпоручники австро-угорскі і сербскі підписали обовязуючий протокол торговельного договору між Австро-Угорщиною а Сербією.

Курс львівский.

Дня 27-го липня 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	663·—	668·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	430·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	557·—	563·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	572·—	582·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц. .	99·10	99·80
4½% листи заст. Банку краев. .	99·80	100·50
4% листи застав. Банку краев. .	94·20	94·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·50	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.	95·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·20	93·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·70	98·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%. .	99·60	100·30
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·—	93·70
Позичка краев. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	93·20	93·90
„ м. Львова 4% по 200 К .	92·—	92·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	120.—	130·—
Австрийскі черв. хреста (Курс щоденний)	64·50	68·50
Угорскі черв. хреста	38·40	42·40
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. .	73·—	79·—
Базиліка 10 К	28·65	32·65
Иошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский .	11·36	11·48
Рубель паперовий .	2·53	2·54
100 марок німецких . . .	117·30	117·50
Доляр американьский .	4·80	5·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02,
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави руской лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·[illegible], 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·50 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).